

- M'AGRADA LA PINTURA REALISTA

Dedicant-me ja concretament a la seva pintura, en Joan Comas ens diu que la pintura que més li agrada és - "La realista, normal, les coses tal com són"-.

- Quina tècnica utilitzas?

- "A mi m'agrada molt el dibuix al carbó. Ara, en pintura, pinto molt a l'oli. També he probat una mica l'acuarela. També he fet un sistema de barreges, proves que encara no han sortit ben bé, saps-.

Si donem una ullada al seu estudi veurem molts quadres, molts d'ells de retrats de figures humanes. També veurem varies escultures tallades a la fusta, les quals tenen molt d'èxit, potser perquè és algo menys vist i que sembla que se li donà molt bé.

- "El que m'agrada més de tot, és retratar persones. Al natural és la manera que va més bé, i sinó pots fer-ho al natural, amb una fotografia ben feta i la persona. De totes maneres faig una mica de tot.

- I amb l'escultura?

- "Doncs feia de tot; figures, baixos i alts relleus, aplics, bustos, ... A vegades ho feia primer en fang i després a la fusta. Com que aquí abans teniem uns principis una mica rudimentaris, ho feiem directament a la fusta".

- L'ART.

- Que és per a tu l'art?

- "L'Art és per a mi una afició, és la manera d'expressar cada persona la seva manera de ser. No diem amb lo rutinari de cada dia, que també se'n pot dir art, però no, l'art és sobresortir de tot això. Diuen que tothom té queicom d'artista. Un ho expressa d'una manera, l'altre d'un altre... Si ho fas a gust i et surt bé, hi disfrutes.

- Creus que un estat d'ànim pot produir un canvi en la teva manera de pintar?

- "Si, bé... saps que passa, diuen que influeix bastant. Crec que sí, però jo soc d'una manera que sempre que vull anar a pintar estic força predisposat. Hi han artistes que diuen que es passen un mes sense pintar pel

seu estat d'ànim. Jo crec que això es comedia.

- Pintar o fer talla en fusta, creus que és més difícil del que la molta gent es pensa?

- "Sí, de pintar hi ha molta gent que pinta. Tot té les seves dificultats, perquè un quadre, donar-hi vida, profunditat o els colors... Totes dues coses costen, però, per mi és més descansat pintar un quadre que no pas fer una escultura.

Al nostre poble, per sort, tenim gent que tenen inquietuts artístiques, gent desconeguda per tots nosaltres, no com a persones, sinó com a artistes.

- "El poble, no coneix el que faig, potser perquè jo tampoc he donat gaire peu a que ells ho poguen veure. Hi ha gent que sí ho sap, però conèixer-ho no. Es lo de menys que la gent ho sapiga".

- Tens relació amb els altres pintors de Sant Hilari?

- "Sí, home! ens veiem les coses que fem. Tothom té els seu amor propi, però som amics.

Així, doncs, intentarem anar burjant en aquest petit món d'artistes Hilariencs, no per conèixer la seva obra, ja que és del tot impossible en aquest troç de paper, però si per anar coneixent-los a ells com a persones.

